

Z přátelských kruhů

Z cesty do slunného Texasu.

Sdílí je Longin Folda.

U jednoho farmera jsem viděl 70 úlů včel. Včely nahlédají si medu na květu, který je na křovinatých stromcích tak zv. "muský trees". Farmář ten žádnou potravu pro své včely neseje ani jim nedává krmivo jiné. Před zimou také je nemusí skrývat, ježto tam žádné není. On těží z medu \$300 ročně. Bavlna se tam pěstuje asi tak, jako korna u nás, ale vynese více čistého užtku z akru. Okolí, o němž píšu, má záliv nejen na východní straně, ale záliv zabíhá jiho-východně a na severní stranu okolí tohoto. A tudíž okolí Corpus Christi jest vodou touto v zimě chráněno od mrazů, což dokazují oleandrové stromy a jiné tropické rostliny tam nasázené. Když farmář sklídí úrodu bavlnovou, která se tam sbírá hlavně v srpnu, připraví opět pole a na zimu posází je zeleninami. Zeleniny v zimě jsou sklizeny a zrovna posílány do trhu do měst severního Texasu, do Kansas City, St. Louis a tak daleko na sever, pokud jim záoba stačí. Ti, kdož jsou příčinlivější, vypěstují až dvě úrody zelenin a mezi tím časem se má zase sázeti bavlna. Zeleniny se tam pěstují všeho druhu. Zelf, které se ovorává jako zde korna, pěstuje se tam ohromné množství. To se samo sebou rozumí, že není možno, aby v zimě ve velkých městech trh se pletičil a farmeři prodávají a sklízí právě v tu dobu, kdy nejvyšší ceny panují. Z těchto zelenin farmeři tam dělají nejvíce peněz. A nyní ještě něco o podnebí. Přijemný vánek od východní vody začne mezi 9 a 10. hodinou ráno a tak stále a krásně věje asi do 3 neb 4 hodin následujícího rána, a tak se to takřka stále a denně opakuje. Tento vánek zmírňuje počasí na mnoho mil od vody, takže vládní stanice v Corpus Christi vykazuje tu nejvyšší teploturu ve 14 letech 98 stupňů. Ale pravidlem v létě pfeš dea, když jest nejvyšší teplo, jest 86 až 88 stupňů a noci jsou o 10 až 12 st. chladnější. Vládní stanice vykazuje roční průměr 27 palců deště za posledních 14 roků.

Pro lidi trpící revmatismem a mnohými jinými nemocemi, které člověk ze severu dostane následkem měnivého počasí, je prý toto okolí pravým a trvalým léčitelem. Farmeři nepracují tam tak namáhavě ani tak nakvap jako v létě musí farmer pracovat zde, poněvadž tam mají farmeři práci rozdělenou na celý rok, a mají tam odpočinky častější než zde. Nejvíce práce vykonávají v poli v zimě a tedy v létě to mají zase pohodlnější a mohou si dle libosti zajet s celou rodinou k zálivu na koupání a chytání ryb, kterých je tam dost a nic to nestojí. Potřebné vydání jeť tam ovšem mnohem menší nežli zde a vidím, že spokojivý člověk, jako jsou naši Češi, může tam udělati pohodlné živobytí na 40-akrové farmě a při tom i množiti rok od roku majetek. Práce mexická jest tam mnohem lacinější nežli práce dělníka zde.

Ti farmeři, kteří tam takřka skoro všichni přišli bez kapitálu jakéhokoliv, uchytli se tam, zůstali tam a jsou tam posud, ti prvnější již 15 roků, a pomohli si k majetkům.

Jest to nejlepší doporučení pro krajinu onu. A poněvadž právě nyní je tam hnutí ve všech stran, jest úsudek ne jenom můj, ale i všech těch ostatních Čechů, co tam byli a s nimiž jsem hovořil, že

krajina ta má velmi slibnou budoucnost.

Není mým účelem v popise tomto učiniti na čtenáře dojem, že by snad v naší východní Nebrasce nebylo vše v pořádku. Ba naopak, naše krajina v Nebrasce oplývá již takovým bohatstvím, že následkem toho naše pozemky již jsou tůze drahé pro člověka s málo penězi a není pochybnosti, že v budoucnosti se ještě více zdrazí, poněvadž každým rokem se kapitál v naší krajině hromadí.

Můj úsudek o krajině v Corpus Christi spíše zmírňuje nežli pfehání. Můj účel při tomto popisu jest, abych upoutal na tento kraj pozornost těch Čechů, kteří hodlají změnití svůj domov. Mnohým lidem se věšiljak vede i v krajině té nejlepší a ti pak za jejich nezdar rádi skládají vinu na někoho jiného. Ještě se mi taková věc nestala a nepřeju si, aby někdo v životě svém podobnou vinu na mne skládal. Proto každý, komu na tom záleží, ať jede a krajinu prozkoumá a pak dle vlastního rozumu jedná.

COLOME CAMPOZ SALES v Brazílii, již Amerika. Ct. red. Především přijměte ode mně přátelský pozdrav pfeš široký oceán, neboť ač jsme spojeni pevninou, tu pfece pozdrav můj letí k Vám pfeš moře. Náhodou dostal se mi časopis váš do rukou a musím přiznat, že se mi velice líbí pro jeho poučný, národohospodářský směr a pro jinou zajímavou látku. Ani nevíte, jak mne potěšil tento posel Amerických Čechů, neboť žiji zde sám jediný Čech na brazilské poušti Campo, na niž dosud ruka pracovitého rolníka nesáhla a snad to bude trvati ještě hodně dlouho, ještě mnoho roků, než se poušť ta bude moci rovnati úrodným nívám ve státech Sev. Ameriky. Ovšem, jednou k tomu dojde, ale bude to trvati ještě hodně dlouho a já sotva se dočkám zde nějaké zkvětající osady českých zemědělců, jakých máte v Americe takové množství.

Váš list se mi též líbí proto, že jest spravedlivým v politice a nezabývá se náboženskými tfecelemi. Já sám se hlásím vždy a všude k české mezinárodní demokratické straně v pravém smyslu slova, ale kdybych dnes žil v Čechách, tu nemohl bych souhlasiti se vším, co tato strana v naší staré vlasti propaguje a hlásá. Každé přelísané strannictví a výstřednost jsou mi protivny a proto také neodbíráám žádné časopisy, které nebojují rozumovými důvody. Ovšem vás, v Severní Americe, se boje v Čechách tak nedotýkají, neboť vy tvoříte tam již pro sebe jakýsi celek a při tom necítíte v dobrých vašich poměrech tak ten tídní boj. Ale zde, kde je člověk úplně sám v moři cizoty, tu hledí k staré domovině jako ku své naději a z ní čerpá svou sílu a lásku k rodné řeči.

Popsal bych vám drobet zdejší rolnický a městský život, ale nevíím, jestli by vás to zajímalo. Já znám losti dobře zdejší poměry, neb žil jsem již ve městě Sao Paulo 6 roků a nyní žiji již 4 roky na státní kolonii v Sao Paulo, a poněvadž rád si všímám všeho, co se kolem mne děje, tu nabyl jsem již mnohých zkušeností.

Prosím, zasílejte mi váš časopis, neboť hodlám ho odbíratí, hodlaje tak býti seznámen s duševními styky s pokrokem Amerických Čechů. Zašlete mi veškerá čísla od minulého července, neboť P. Z. mne tak zajímá, že

chci čísti všechno, co od té doby v něm bylo otištěno. Přijměte od vzdělaného Čecha a rodiny jeho přátelský pozdrav, který tlumočte i všem krajanům v Sev. Americe usídleným. ČENĚK FAJTA, rodištěm zKovenska u Turnova v Čechách

Pozn. redakce. Pozorujeme, že jste muž, který si odbyl důkladnou školu života a za další dopisování Vám budeme velmi povděční a děkujeme Vám za to pfeodem jménem svých čtenářův, pro něž popis cizích, neznámých krajů z péra rodáka bude mít velkou zajímavost.

LINWOOD, Nebr., 20. října. Ct. red. Dovolte mi sdělití, jaké příjemné chvíle jsem zažil v den posvěcení v Abie. V pondělí obdržel jsem list tohoto znění: "Drahý otče! Přijed' dnes večer do Abie, bude posvěcení. . . . Tvoje Růžena." Sotva jsem ho přečet, křičím na svoji starou: "Honem, přichystej mi límec, mašli, košili, pojedu do Abie." — "Co pak jsi se zbláznil?" spustí má drabá polovice. "No, jen si to pfečti," pravím, podávaje jí psaní, a jak ho dočtí, změkla, a povídá: "No, když je to takové, tak musíš jet."

Sotva jsem slezl na nádraží z vlaku, tu jsem měl to potěšení se tkati se s naším bohrým školozorcem Hruškou, který tam honil politiku s p. Aldrichem, kandidátem za okr. právníka. Když jsem od těch pánu odrazil, tu již mne chytnul pod paží Toník Havrta a vede mě do města po chodníku jako koberec měkkém a já nedočkavostí, brzo-li už ten nějaký makovák anebo husí stehýnko slíznou, chvátám nahoru a pořádně jme se oba zapotilí, když jsme zabnuli k Pepku Konatovi, který stál za bářem a usmíval se jako měsíček na zamilovaný párek. Pojednou z něho vyhrkne: "Hello, Pepku, kde jsi se tady vzal?" — "Chci ti odprodat nějaké špačky," odpověděl jsem mu. "Olerajit." Za chvíli se dostavil žoviální kamarád Vašek od Habrů, Uřidil, jenž byl ochoten namazat mi záda, ale nepřijal jsem jeho nabídku, ježto máme zde našeho doktora, jenž tomu lépe rozumí, a nezajede na nepravé místo. Dostavili se tam také pantáta Vávra a zeť, čili jeho syn, pak pan Školník, který smíchem nikdy neskrběl, povídaly se anekdoty, až jsem najednou vzkřikl na Pepka: "Nalej nám toho vnaidla!" — Tak jsme se bavili asi do 9 hodin večer a já pamětliv, že nesmím zmeškati můj train, ubíráám se zpátky k nádraží. Na cestě jsem zarazil jeť do salonu p. Jas. Roubala, kde jsem spatřil několik dobrých zámých, zejména p. Fr. Kajmána, všeobecně Rotšilda zvaného, který má mnoho zkušeností ze staré vlasti, když jeť co četník proháněl ba-bičky; takto ale myslím, že žádné neuhlížil, poněvadž je na něm tu dobrotu vidět po dnes. Zdržel jsem se s nimi jeť chvíli a při tom jsem dával neustále pozor, kdy máj vlak přijede. Nemoha se ho dočkati odebral jsem se na nádraží. Když přicházím k nádražnímu stavení, tu spatřím pfeš sebou nějakou obludu. Vlasy se mi počaly ježít, na těle mi naskočila husí kůže. Po tmě se zdá všechno horší. Ale strach pomínl, když jsem zpozoroval, že jest to dvoukolový ruční vozík, co se obyčejně užívá k pfehážení těžších věcí. Ty darebáku! pomyslí jsem si, počkej, na tobě si odpočinu! Ušel jsem si na vozík a očekávám vlak, však co to? Oči se mi počaly klížit a já chtěl nechtěj upadl jsem v tvrdý spánek, z kterého jsem byl probuzen tichým deštěčkem, jenž jak náleží počal vlažití máj obličej. Jelikož train jeť nejel, počal jsem se procházeti po nádraží; v dál slyšel jsem hlasy, bezpochyby oněch hostů, již se ubírali k domovu. Vlak nejel.

Zima mne počala mraziti a já jsem zatoužil po teplém ložku. Smutno. Sám a sám. Procházím se v temnou nočím po nádraží a hvízdám si arie; variace až jsem přišel na melodii, z níž jsem po chvíli utvořil polku. "Když jsem já na Abie prodával špačky". Vlak jeť nejel. Zuby mi počaly cvakati, jako by posílaly telegrafickou zvěst domů, že vlak jeť nepřijel. Ko nežně jsem se vloupal do nádraží — á, cákra, tady jeť v kamnech oheň a jak příjemno! Honem jsem se rozběhl pro kamaráda, totiž pro onen vozík, pfeš nímž jsem měl prve tolik strachu, přivávil jsem ho ke kamnům a utopil jsem se naň jak široký tak dlouhý. Když jsem se probudil, byl již bílý den. Vlak tu jeť nebyl. "Co teď? Kolik pak asi těch pražců je odtud do Linwood?" pomyslíl jsem si a již počnu počítati. Počítal jsem na prsty ale brzy jsem chybil a byl jsem nucen ustáti v počítání. Když jsem přicházal k Linwood, tak jsem si nasbíral hub, aby mi moje milá polovička uvařila polívku k snídani. Než, toho nebylo zapotřebí, poněvadž polívka byla již hotova. Tak, tu jsem Vám vypsal celé své dobrodružství s posvěcením v Abie. Zda mně vlak ujel anebo já ujel jemu, doposud jsem se nedozvěděl.

S veškerou úctou a pozdravem Váš J. H. Černý.

VEZMĚTE WINE OF CARDUI DOMU.

Zkoušete mnoho? Byl Váš lékař neprospěšný? Nedala by-žte přednost se léčit sama DOMA?

Hnedle 1,500,000 žen koupily "Wine of Cardui" od svých lékařů a léčily se doma, jako nemoc periodické, vaječné, neplodnosti, bílý tok, nervositu, závrať, kleslost mysli, chabost, zavlněné ženskou slabostí.

Toto nejsou lehké případy. "Wine of Cardui" hojí, když lékař nemůže.

"Wine of Cardui" nepodráždí orgány. Žádná bolest v tomto léčení. Jest to konejšující tonic bohvích rostlin, prosté od silných a prudkých "drugů". Jest to prospěšné, poněvadž to léčí v přirozené cestě.

"Wine of Cardui" můžete koupiti od Vašeho lékařníka za \$1.00 láhev a můžete počítí toto léčení dnes. Chcete to skusiti?

V pádu-li, že žádáte speciální návod, dejte Vaše příznaky a adresujte The Ladies' Advisory Dept., The Chattanooga Medicine Co., Chattanooga, Tenn.

ILEROVA čistá sladová kořalka

vyznamenaná nejvyšší cenou na zamississippiské a mezinárodní výstavě roku 1898 v Omaze U. S. A.

Dvanáct příčin,

proč Ilerova čistá sladová whisky získává si přízvě přes všechny jiné kořalky, škotské, irské, kanadské, neb domácí, jest:

1. Poněvadž je šťastnou kombinací všech, bez chyb kterékoli z nich.
2. Poněvadž přivádí v jemnosti a lahůtosti přichutí všem, co bylo dosud vyrobeno a vředeno do trhu.
3. Poněvadž zamlouvá se zrovna tak znalčům, jako jemně chutí a žalučku žen a nemocných.
4. Poněvadž svojí vyší jakostí, chutí a čistotou stala se oblíbenou u lékařů, v rodinách, za nálevo, jakož i za křesení.
5. Poněvadž pfečdí všechny ostatní kořalky na děláni horkých nápojů a na pfmíšení do sodovky.
6. Poněvadž jest to jediná sladová whisky, nabízená přímo od vinopálníků; není nikdy prodávána v sudech, nýbrž vždy v lahvičkách pod známku vinopálníků.
7. Poněvadž je vyráběna v jediné z největších vinopálen v zemi, ježli ochranná známka jest nejlepší zárukou výtečné jakosti.
8. Poněvadž je tou jedinou whiskey, prodávanou pod podstatnou zárukou čistoty; \$1,000 vyplácí se každému, kdo objeví v ní nějaké škodlivé látky neb umělé zbarvení, pfechuť atd.
9. Poněvadž je náležitě vyráběna z nejlepších látek a nikdy se neprodává dokud nedosáhla piného stáří ve vládních skladkách.
10. Poněvadž rázi si cestu k oblíbě svojí vlastní hodnotou, bez vynakládání báječných sum za oznamování, což musí býti připočteno ku ceně zboží a za čez spotřebovatel na konec platí.
11. Poněvadž je nabízena nikoli jako patentní lektvar, slibující vyhojení všech nezhojitelných nemocí, nýbrž za to, čim skutečně je—první třídy silivý prostředek, porobuzovatel a zhuštěný pokrm nejvyšší možné jakosti.
12. Poněvadž prodávána je při malém, legitimním výdělku, oprávněném jeji výrobou a prodejem v ohromném množství, vinopálnou, jež pouze na vnitrozemských daních platí tři miliony dolarů ročně.

WILLOW SPRINGS DISTILLERY, OMAHA, NEB.

Vyrabitelé Golden Sheaf čisté žitné a Bourbon Whiskey a Ilerovy Eagle jalovcové.